

Η Βλασαϊκή συνάντηση στην Αθήνα

Με πολύ μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε, στις 29 Ιανουαρίου 2010, ο ετήσιος χορός των Βλασαίων στο κέντρο «Κλειδί», στην οδό Αγίου Φανουρίου 38, στο Ίλιον. Τους συμμετέχοντες καλωσόρισε εκ μέρους του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων, η πρόεδρος Γιώτα Μαρινοπούλου. Στη συνάντηση παραβρέθηκαν πάνω από 170 Βλασαίοι και φίλοι των Βλασαίων. Μεταξύ των παρεβρισκομένων ήταν ο διευθυντής του γραφείου της υφυπουργού Φώφης Γεννηματά Φώτης Αποστολόπουλος που η σύζυγός

του έχει ρίζες από την οικογένεια των Κωτσοβολαίων, ο δημοτικός σύμβουλος Γιάννης Λεντούδης, η συγγραφέα Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη και ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας Τάσος Αποστολόπουλος. Στη λαχειοφόρο αγορά κληρώθηκαν μια βιντεοκάμερα προσφορά του συλλόγου και ένας πίνακας ζωγραφικής αξίας 1.000 ευρώ προσφορά του Βλάση Κακούρη του Φωτίου. Το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες και κατά κοινή ομολογία όλοι πέρασαν μια ευχάριστη και ξεχωριστή βραδιά.

Πάντα παρούσα η νεολαία

Εκείνο που πράγματι είναι εντυπωσιακό και ταυτόχρονα ενθαρρυντικό είναι η παρουσία της νέας γενιάς σε κάθε εκδήλωση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων. Το ίδιο έγινε και με την εκδήλωση στις 29 Ιανουαρίου 2010 στην Αθήνα.

Έργα ύδρευσης

Σε εξέλιξη βρίσκεται το έργο αντικατάστασης των αγωγών ύδρευσης από αμίαντο στη Χώρα και στο χωριό Μυρινοχώρι (Πισιά). Θα ακολουθήσουν οι συνδέσεις από το παλιό στο νέο δίκτυο, που δεν είχαν πραγματοποιηθεί από προηγούμενες δημαρχοντίες, καθώς τότε, είχαν αντικατασταθεί τμήματα των αγωγών χωρίς να γίνουν οι συνδέσεις με το νέο. Το συνολικό κόστος του έργου ανέρχεται σε 800.000 ευρώ περίπου και πρέπει να ολοκληρωθεί σύντομα, καθώς θα ακολουθήσουν ασφαλτοστρώσεις των δημοτικών οδών, εργολαβία που βρίσκεται σε εξέλιξη

Ο Φουρτούνης και πάλι πρόεδρος των δασκάλων

Για τέταρτη συνεχόμενη θητεία εκλέχτηκε πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Ο Περικλής», στην Αθήνα, ο συμπατριώτης μας και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου μας ο Βασίλης Φουρτούνης. Να τονίσουμε ότι ο συγκεκριμένος σύλλογος είναι από τους μεγαλύτερους της Αττικής. Η σύνταξη της εφημερίδας μας του εύχεται κάθε επιτυχία στα καθήκοντά του.

Κατολισθήσεις στη Μεταξάδα

Αρχή και τέλος δεν έχουν οι κατολισθήσεις στο δρόμο που οδηγεί στο χωριό Μεταξάδα. Παρουσιάστηκαν και φέτος στην ίδια θέση που είχαν παρουσιαστεί και την προηγούμενη φορά και που είχε αποκαταστήσει το καλοκαίρι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας. Όλος ο δρόμος φαίνεται ότι κινείται προς το ρέμα της Καμπύροβα. Ο δήμαρχος Νέστορας Τάσος Τσορώνης ζήτησε τη βοήθεια της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μεσσηνίας. Ο αντινομάρχης Στάθης Αναστασόπουλος επισκέφθηκε με το δήμαρχο τη θέση της κατολισθήσεως και είδε από κοντά το πρόβλημα, όμως λόγω οικονομικών δυσκολιών δε δύναται, όπως απάντησε γραπτώς στο Δήμο, να παρέμβει προς αποκατάσταση. Ο κ. Τσορώνης με έγγραφό του προς τη ΔΕΚΕ Τρίπολης ζήτησε επειγόντως βοήθεια, τεχνική και οικονομική, για άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος

Οι Φουρτουναίοι στο Βλάση

Η εγκατάσταση της οικογένειας των Φουρτουναίων στο Βλάση έγινε μετά την απελευθέρωση από τον τούρκικο ζυγό. Η οικογένεια αυτή ήρθε από το χωριό Πλάτανο όταν ο Κωνσταντής Φουρτούνης σε κάποια λογομαχία διαφώνησε και τραυματίστηκε σοβαρά τον πατέρα του. Έτσι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον Πλάτανο και να έρθει ψυχογιός στους Μητραίους στο Βλάση. Αυτοί τον πάντρεψαν στο

χωριό τους και έτσι παρέμειναν στο Βλάση οι Φουρτουναίοι. Στη φωτογραφία βλέπουμε τον Αλέξανδρο Φουρτούνη του Παναγιώτη που γεννήθηκε το 1907 και πέθανε στις 7 Μαρτίου 1989 μαζί με τη γυναίκα του Δούβαλη-Φουρτούνη Γεωργία που είχε γεννηθεί το 1898. Ήταν από τους πιο αγαπητούς στο χωριό και αν και έχουν πεθάνει τόσα χρόνια συχνά οι ντόπιοι αναφέρονται σε αυτούς

Οι Αντιδήμαρχοι του δήμου Νέστορα

Οι Νικόλαος Αθανασόπουλος και Νικόλαος Πετρόπουλος ορίστηκαν νέοι αντιδήμαρχοι στο δήμο Νέστορος για τη χρονιά αυτή, αντικαθιστώντας τους Γιώργο Κανελλόπουλο και Παναγιώτη Αδραχτά αντίστοιχα. Σύμφωνα με απόφαση του δημάρχου Τάσου Τσορώνη στο Νικόλαο Αθανασόπουλο ανατέθηκαν οι αρμοδιότητες του δημοτικού φωτισμού, των νεκροταφείων, του σκουπιδοτόπου, της καθαριότητας, του περιβάλλοντος, της ύδρευσης, των δημοτικών διαμερισμάτων, των πολιτιστικών, της πολιτικής προστασίας και του προσωπικού του δήμου. Στο Νικόλαο Πετρόπουλο ανατέθηκαν οι αρμοδιότητες των αδειών καταστημάτων, των δημοτικών διαμερισμάτων, του μαζικού αθλητισμού, των εκδηλώσεων και της ύδρευσης των δημοτικών διαμερισμάτων.

Η Παπαλάμπραινα

Ο παπα-Λάμπρος Ζέρβας ήταν εφημέριος στο χωριό Ρωμύρι της Πυλίας το 1860. Ένας συγχωριανός του, που λεγόταν Σταύρος Φιτσιάλος, σκέφτηκε να συνεργαστεί με μία συμμορία για να τον ληστέψουν. Οι ληστές έφτασαν ένα απόγευμα έξω από το χωριό και κρύφτηκαν στα γύρω δέντρα. Δύο από αυτούς επισκέφτηκαν τον παπα-Λάμπρο και του δήλωσαν πως ήθελαν να αγοράσουν από αυτόν ένα βόδι που είχε για πόλημα. Επειδή όμως με τις διαπραγματεύσεις νύχτωσε, ο παπας προθυμοποιήθηκε να τους φιλοξενήσει στο σπίτι του. Τη νύχτα, κι ενώ όλο το χωριό κοιμόταν, ειδοποίησαν τους συντρόφους τους, οι οποίοι όρμησαν στο σπίτι και άρχισαν να ψάχνουν για χρήματα. Δυστυχώς, όμως, γι' αυτούς η κόρη του παπα, Παναγιώτα, κατάφερε να ξεφύγει από το σπίτι κι άρχισε να καλεί σε βοήθεια τα ξαδέλφια της, Γιώργη και Κώστα Ζέρβα. Ξύπνησαν και άλλοι χωριανοί και άρχισαν οι πυροβολισμοί. Οι ληστές έφυγαν χωρίς να πάρουν τίποτα. Καταδιώχτηκαν όμως κι ένας από αυτούς σκοτώθηκε, ενώ ένας άλλος τραυματίστηκε.

*Στου παπα-Λάμπρου την αυλή,
είναι μια μάζεψη πολλή,
Καν ο παπας είν' άρρωστος
καν παπαδιά πεθαίνει;
Παπαλάμπραινα καημένη.
Ούτ' ο παπας είν' άρρωστος
ούτ' η παπαδιά πεθαίνει.
Παπαλάμπραινα καημένη.
Οι κλέφτες τους εγδύσανε,
και τα λεφτά ζητήσανε.
Μια λυγερή εφώνασε,
τους κλέφτες τους ετρόμαξε.*

Ακούστε τώρα πώς η ιστορία φτάνει ως τις μέρες μας: Ο ληστής που σκοτώθηκε είχε για όπλο ένα εμπροσθογεμές (γκρα) και προσαρμοσμένη πάνω του μια ξιφολόγη (μπαγιονέτα) – που έμειναν ως λάφυρα σ' εκείνον που τον σκότωσε («έφευγαν, δήθεν φιλικά, αλλά τον τελευταίο ένας παππούς σου τον μαχαίρωσε...» μου διηγόταν ο πατέρας μου). Το όπλο βρέθηκε στην κατοχή ενός παπά – Γκρούμα στο Πεταλίδι (γαμπρός στο Ρωμύρι;) αλλά η μπαγιονέτα, αφού χρησίμευε για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα ως χτένι στον αργαλειό, έφτασε ως τις μέρες μας και συντηρείται ως κειμήλιο, στο πατρικό μου σπίτι – στο Μεσσοπόταμο, κοντά στο παλιό μας χωριό, που είναι τώρα έρημο. Φυσικά υπάρχουν πολλές παραλλαγές της ιστορίας, που κινούνται στο χώρο του μύθου. Έχω ακούσει πως οι κλέφτες πήγαν γιατί ήξεραν πως ο παπας είχε δεχτεί για φύλαξη το «θησαυρό» της Μητρόπολης, πως όλη η οικογένεια έλειπε σε κάποιο πανηγύρι – εκτός από τη «λυγερή» που κατάφερε να ανοίξει την καταπακτή (τον «καταράχτη»), να περάσει στο κατώ και να ειδοποιήσει τους μπαρμπάδες της Ζερβαίους, οι οποίοι περικύκλωσαν αμέσως το σπίτι, με τους κλέφτες μέσα. Όπως και να συνέβη, ήταν πολύ φυσικό να αποφευχθεί η (άνευ λόγου, πλέον) αιματηρή σύγκρουση – εκτός από τον δυστυχισμένο που πλήρωσε τα σπασμένα και άφησε επιτόπου το όπλο και την ξιφολόγη του. Σημειώνω μονάχα πως όταν ακούγεται σήμερα η «Παπαλάμπραινα» – ίσως το πιο δημοφιλές τσάμικο – οι τελευταίοι στίχοι έχουν αλλάξει: μια λυγερή παντρεύεται /και της δίνου(ν) ένα λεβέντη /Παπαλάμπραινα καημένη... Πολύ φυσικό, αφού για πάνω από έναν αιώνα δεν υπήρξε γλέντι γάμου στο Μωριά (και αλλού) που η «Παπαλάμπραινα»...
(Πηγή: <http://tamystikatoukolpou.blogspot.com>)